במאזן שבועי

חצר אמונים

מהנעשה והנשמע בחצר קדשינו

גליון קעא

◆

פרשת ויקרא

תשע"ז

◆

~פנימי~

מוצאי שב"ק פרשת כי תשא

במוצש"ק הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א לעיר אשדוד יצ"ו להשתתף בשמחת הפארשפיל לבן הרה"צ אב"ד קהל יראים שליט"א בן כ"ק האדמו"ר משאץ ויז'ניץ שליט"א וחתן הגה"צ גאב"ד קהל חסידים וינה שליט"א, רבינו שליט"א רקד עם החתן והמחותנים ובירכם בברכת לחיים במלוא חפנים ברכות, וחזר למעון קדשו בבני ברק.

יום שני פרשת ויקהל

בערב נכנסו לקו"פ חברי הנהלת דגל ירושלים להזמין את כ"ק מרן רבינו שליט"א למעמד חלוקת פרסים לילדים שעמדו בכור המבחן על הלכות שביעית, שתיערך ביום ד' בעיה"ק בני ברק.

בבית המדרש נערכה סעודה גדולה לכבוד הילולת הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זיע"א וסעודת הודאה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ולאחר מכן נכנס רבינו שליט"א לעריכת השוה"ט, וזה תוכן שיחת קדשו:

מובא בשם הרה"ק מרוזין זיע"א שחמש מאות שנה בטרם ירדה נשמת הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זיע"א לזה העולם נמשכו כל ההשפעות בזכותו, ואמר על זה בנו הרה"ק מסדיגורא זיע"א אם מה דלא הוי הוי, מה דהוי לא כל שכן. והנה אנו כולנו נחשבים היום תלמידיו ותלמידי תלמידיו של הרה"ק ר' אלימלך ואם האדם מישראל מבקש להתדבק בדרך כל שהוא לאידישקייט והתעלות בקדושה, הוא על ידי היזכרו שהיה הרה"ק ר' אלימלך, ועל ידי זכרון קדשו אפשר באיזה אופן שהוא להתקשר להגיע למדריגות נעלות ונשגבות.

*

לחיים: יעזור השי"ת בזכות השפעת הרה"ק ר' אלימלך יחזיקו עצמם בני ישראל עד ביאת המשיח, כמו שהיה מעשה באחד מהגדולים שבא אל הרה"ק ר' יואל מסאטמאר זיע"א וביקש ממנו שיספר עובדא מהרה"ק ר"ר אלימלך זיע"א, ענה הרה"ק ואמר: אספר לך עובדא מהרה"ק ר' אלימלך, הנה קודם המלחמה היו גדולי ישראל, ואילו היום אם אתה הולך בלבוש יהודי ונמצא עוד נער ובחור מעוטר בזקן ופיאות, הוא בכוחו של הרה"ק ר' אלימלך.

*

הנה אאמו"ר זצוקללה"ה נהג בהילולא של הרה"ק ר"ר אלימלך לערוך סעודה גדולה יותר מכל הסעודות של כל השנה, ובשנים קדמוניות היה עורך סעודה בלילה, וגם ביום לפני השקיעה היה עורך סעודה של כמה שעות, והרה"ח ר' ישראל רוזנצווייג ע"ה היה מרבה לספר ממנו, והיה לו

חזקה לספר השלש מעשיות שמקובל מהמגיד מקאזניץ זיע"א לספר בסעודת ההילולא, ואאמו"ר היה מפליג בסיפורים באופן כזה שהיה נדמה שהוא היה היחידי בין צדיקי הדורות, והיה ניתן להבין ממנו שהכל התחיל מימיו.

אמנם נראה לבאר הענין והנקודה בזה, על פי מה שכתב הרה"ק מקאמארנא זיע"א על הבעל שם טוב הק' שהוא היה אור שבעת הימים, והנה בספה"ק נועם אלימלך פירש את הפסוק פסל לך וגו', ודרשו חז"ל הפסולת שלך מכאן נתעשר משה, וכי יתכן אצל משה רבינו איזה דבר חומרי ולומר מכאן נתעשר משה, אחר שהיה מחציו ומעלה בחינת אלקים. וביאר שם שכל הפסולת היוצא מן הגוף, הוא בשבילך, שזה החלק שאתה נצרך גם כן לא ילך לצד, אלא הכל יתכלל בקדושה, ומכאן מדיבור זה נתעשר משה שזה היה הדבר היותר נשגב בשבילו שבשר ודם יוכל להתעלות בבחינה נעלה של ומשה איש האלקים, עיי"ש. - והנה נקודה זו מצינו אצל הרה"ק ר' אלימלך זיע"א שהרבה צדיקים היו מאחלים לעצמם שיוכלו לצחצח את נשמתם שיזהירו כמו שהוא זיכך ומירק את גופו.

וכתב שם בנועם אלימלך לפרש הכתוב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו'. שכל כח ההתעלות בא על ידי הצדיקים, שיכולים להתעלות על ידי עובדא טבא באם עושים אותה לשם כוונתה, כמו בהופעת יום שבת קודש אשר ידוע כי בשביתת ל"ט מלאכות מבטלים ל"ט קללות, וזהו ברכת השבת שכל דינין מתעברין מינה ולית שולטנא אחרא בכולהו עלמין בר מינה, ועל כן למדו חז"ל איסור ל"ט מלאכות מדברים הדברים וכו', לרמז שכל זה בא בזכות הצדיקים שבלעדיהם אי אפשר להתעלות, עיי"ש. - ובזה יש לתת טעם לדביקותו של אאמו"ר זצוקללה"ה בהרה"ק ר' אלימלך יותר משאר הצדיקים, מפני כי הדגש של זיכוך ומירוק הגוף היתה עיקר דרכו של אאמו"ר זצוקללה"ה.

יעזור השי"ת שזכותו של הרה"ק ר' אלימלך יושפע עלינו ועל כל בני עדתינו בנערינו וזקנינו, על דרך שפירש בנועם אלימלך בפרשת בא על פסוק בנערינו ובזקנינו נלך, עיין שם. ולאשר כולנו חפצים לילך בדרכיו ודרכו של אאמו"ר זצוקללה"ה שהיה דבוק בו כל כך, וזכות זה ישפיע על כל הצעירים וילדי ובחורי החמד שעליהם נראה סייעתא דשמיא מיוחדת, כמו שאמרו חז"ל בתנא דבי אליהו בשעה שהכניס שלמה הארון ואמר בנה בניתי בית לשמך מכון לשבתך עולמים, נתעורר עליו חרון אף מי הוא הילוד אשה שמתיימר לבנות בית נאמן לה', עד שאמר זכרה לחסדי דוד אבי ואז נפתחו כל השערים כדי שיוכלו להכניס הארון הקודש למקומה בקודש הקדשים, ואמרו חז"ל כי חיה דוד באותה שעה, ועל דרך זה אנו מבקשים מהשי"ת שבאותו בית שיסד וכונן ובנה אאמו"ר זצוקללה"ה כאן בבני ברק בדם לבו הרבה ימים ושנים, אשר היא עומדת על תילה, וכל אחד שנמצא ושייך לכאן רואה בחוש כי דוד לא מת, ורוחו הכבירה של אאמו"ר זצוקללה"ה שורה במקום זה ולא סרה מכאן, וב"ה שנצמח ההשקעה ממה שנזרע בדמעה ודמים והתפלות והעבודות של כל השנים, כשרואים את הדורות הבאים מתנוססים לתפארת, ויעזור השי"ת שיתמשך זכותו עד ביאת המשיח בלי הפסק בזכות הרה"ק ר"ר אלימלך, ונזכה לראות בכל אלו המסתופפים כאן, שרוח בעל ההילולא שורה עליהם ולא יוסר מהם עד כי יבא שילה, במהרה בימינו אמן.

אחר כך פתחו הקהל בניגון אודה ה' בכל לבב, ולאחר מכן הוסיף רבינו ואמר:

דוד המלך אמר בתהלים **אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה.** ויש לדייק אומרו **בכל לבב.** היה לו לומר בכל לב, ומהו לשון רבים של ב' לבבות.

ונראה לבאר הענין על פי מה שכתוב (דברים ו, ה) ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך וגו' שהוא לשון רבים, והרי אין לו לאדם אלא לב אחד. ורז"ל דרשו (ברכות נד, א) בכל לבבך בשני יצריך, שמשכנם הוא בלב, וכן אמרו חז"ל בפסוק לפתח חטאת רובץ שהיצר הרע נכנס בלב האדם משעה שנגער לצאת לאויר העולם. וכמו שרואים בנערים צעירים שכבר ניכר עליהם מי שולט בהם, וב"ה חלק גדול מילדי חברתינו הק' מתגברים על יצרם והם משכימי קום ועוזבים את המטה החמה ולא יעצרם הגשם ורוחות חזקות בחוץ מלבוא לבית המדרש באשמורת הבוקר ללמוד בשקידה, ונער זה מראה בכך שהוא לוחם עם היצר הרע ומבקש לצמצם את חדרי לבו להצר את שליטת היצר ובכל משהו שהוא מצמצם המקום ליצר הרע, ובזה הוא מעתד את המקום ליצר הטוב שיכנס אליו ביום שנכנס למצוות, שיהיה נוח לו לשכון בקרבו, ולא יהיה צר לו המקום.

והנה נמצא לפעמים אדם שזקוק לרפואה על לבו, והוא מבקש ומעתיר מהשי"ת באמירת פרקי תהלים וכדו', אבל עיקר בטחונו הוא משים ברופא ומתבונן במבועי פניו מה יאמר לו. ואם יחרץ הרופא את גורלו כי גמר את תפקידו ואין לי מה לעשות עוד, הוא מתחיל להבין את מצבו החמור, כמו שנאמר באחאב ובמנשה שאחר שפנו אל כל האלילים וכולם נסתמו בפניהם, אזי באין ברירה פנו אל ה' לבקש ממנו. אך מאידך אדם שיש לו דעת ושכל, אזי לכתחילה בטרם הולך אל הרופא נוטל את התהלים בידו ושופך לפניו ית' את שיחו שיעשה את הרופא לשליח טוב כי כך קבעת את סדר העולם ומכאן ניתן רשות לרופא לרפא.

כמו ששמעתי מאחד שהייתי צריך ממנו טובה מסויימת, וביקשתי ללכת לביתו, אבל הוא קדמני ובא אלי, ואמר לי שהוא חייב הכרת טובה הרבה מאוד לאאמו"ר זצוקללה"ה, וסיפר לי מעשה מלפני ט"ו שנה שהיה לו בן שהכניסוהו לבית החולים עם חום גבוה ובדקו אותו, ואמר הרופא הכנס אתה ואשתך אל הנער ליפרד ממנו היות כי יש לו ל"ע החיידק הטורף במוחו ואין מה לעשות אתו, ונשארו לו עוד שעות ספורות לחיות בעולם, לכן התכוננו בכוחות נפשיים לסבול כל מה שיבוא עליכם, והנה בזמן כזה מרעישים עולמות, ואותו היהודי התקשר אל זקינו וביקש ממנו היות והוא מקושר אצל אאמו"ר זצוקללה"ה והדלת פתוחה לפניך, לך ותשבור הדלת ולא תנוח ולא תשקוט עד שיבטיחך ישועה במהרה, ואכן בא באישון לילה ואמר לאאמו"ר את כל מה שאירע, ומרוב מרירותו אמר שלא יעזוב את החדר עד שלא יבטיח רפואה לנכדו, והזכיר לו את שמו, ונענה לו אאמו"ר אני מבטיחך נאמנה שלא יקרה שום דבר, כי מנהל המחלקה יש לו איזה זכות אבות, והנער החולה עומד להוכיח לו כי יש אלקים בישראל, ולך אמור לו שאני מבטיחו שיהיה לו רפואה ותוך יומיים ישתחרר לגמרי מבית

החולים, וההורים מצאו פינה שקטה לנוח קצת, ותוך כדי כך שמו לבם שיש תכונה רבה אצל הרופאים המתרוצצים הנה והנה, וראו שנדלק האור בחדר בנם החולה, וההורים הבינו כי בוודאי אלו הרגעים האחרונים והמתינו עוד קצת כדי שישאבו כוחות נפשיים להכיל את הבשורה המרה, ואחר כעשרה רגעים קמו והלכו לראות המצב, והפרופסור הבחין בהם ואמר לו בהתרגשות האתה הוא זאת הרי אני מחפש אותך בכל מקום, איני יודע איזה פלאי פלאים אירע כאן שלא היה עוד כזאת, שבעשרים הרגעים האחרונים החל הדופק לעלות ואולי נוכל תוך שעה לבשר לך בשורה טובה, וכששמע האב את הדברים לקח את הרופא לצד וסיפר לו ששלח שליח את הרבי משומרי אמונים, והוא אמר שעומד לצדך אחד מאבותיך והוא מחולל נסים ונפלאות אבל הוא מבקש ממך איזה תמורה, שאחר מקרה זה תניח בכל יום את התפילין לכמה רגעים ולומר שמע ישראל וכו', ותשמור את השבת וכו', והרופא הלז קלט היטיב את הדברים, ואמר לי שהרופא בכל ערב יום כיפור מתקשר אליו ושואלו בדיוק באיזה שעה מתחיל ונגמר הצום כדי שיסדר לעצמו את המשמורת, וזאת אני חייב לאביכם. - מזה רואים שכח הרפואה בא מאת השי"ת, גם נגד הסיכויים של הרופאים.

ובזה יתפרש הכתוב **אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה**, שההודאה להשי"ת היא בשני לבבות כדברי חז"ל בשני יצריך, וזה בא על ידי ההתבוננות כי **גדולים מעשי ה' דרושים לכל חפציהם הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד**, כאשר רואים ונוכחים לראות את גדלות מעשי השי"ת ונפלאותיו. - השי"ת יעזור שנוכל עוד רבות בשנים לספר בסוד ישרים ועדה את החסד אשר עשית עמדי ואשר עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי עם כל בריותיך בני בריתי, ובזכות הרה"ק ר"ר אלימלך שהמשיך חסדים לעולם, יומשך גם עלינו ונשיחה בנפלאותיו מתוך שמחה עד ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

אח"כ פתחו הקהל בניגון מודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי על כל החסד אשר עשית עמדי וכו' ובירכו ברכת המזון.

יום שלישי פרשת ויקהל

בערב הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א לעיר בית שמש יצ"ו להשתתף בשמחת החתונה של החתן הרב נפתלי הירצקא פאללאק בן הרה"צ ר' יואל פאללאק שליט"א, רבינו שליט"א רקד עם החתן והמחותנים ובירכם במלוא חפנים ברכות.

לאחר מכן הגיע רבינו שליט"א לעיה"ק ירושלים להשתתף בשמחת לבן העסקן ואיש החסד הרה"ח ר' חיים יצחק פלדמן שליט"א, רבינו שליט"א בירך את החתן והמחותנים בברכת לחיים, וחזר למעון קדשו בבני ברק.

יום רביעי פרשת ויקהל

בערב הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א להשתתף במעמד חלוקת פרסים שע"י דגל ירושלים, ובירך את חברי ההנהלה במלוא חפנים ברכות שיזכו להגדיל תורה ולהאדירה, וחזר למעון קדשו.

יום חמישי פרשת ויקהל

בערב נכנס לקו"פ הגה"צ רבי חיים צבי מייזליש שליט"א ראש ישיבת סאטמאר בבני ברק להתברך ולהזמין את רבינו שליט"א לשמחת נישואי בנו שתיערך בשבוע לאחר מכן, רבינו שליט"א קיבלו במאור פנים ושוחח עמו בחביבות, ונפרדו לשלום.

שב"ק פרשת ויקהל - שקלים

בליל שב"ק בשעה 10:15 נכנס כ"ק מרן רבינו שליט"א להיכל בית המדרש לעריכת השוה"ט, ופתח בזמר שלום עליכם וכו', וזה תוכן דברות קדשו:

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי קודש שבת שבתון לה' כל העושה בה מלאכה יומת לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת ויאמר משה אל כל עדת בני שראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' וגו'.

הנה אאמו"ר זצוקללה"ה הביא המדרש תנחומא ויקהל משה בעלי הגדה היו אומרים מתחילת התורה ועד סופה אין פרשה שנאמרה בה קהילת בראשה אלא פרשה זו בלבד. ולמה כך אמר לו הקב"ה למשה רד ועשה לי קהילות גדולות על דבר שבת כדי שילמדו כל הדורות הבאים אחריך להקהיל קהילות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמד בהן תורה ברבים. ד"א ויקהל משה אמר להן הקב"ה לישראל אם אתם נקהלים בכל שבת ושבת לבתי כנסיות ולבתי מדרשות וקורין בתורה ובנביאים מעלה

אני עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי שכן ישעיה הנביא מפרש ואתם עדיי נאם ה' ואני אל, אתם מעידין עלי שאני אלוה בעולם, עד כאן. ־ והביא מספה"ק תפארת שלמה שמשה רבינו היה שורש הדעת של כל ישראל והקהיל ואסף אליו את כל **עדת** אותיות **דעת** בני ישראל כדי לתקנם, ובכך נשפע עליהם מדעתו. ופירש אאמו"ר זל"ה כי השבת הוא בחינת דעת המשפיע על כל ששת ימי המעשה, וכשיש אהבה ואחדות בין הכלל ישראל, מתאחד גם דעתם, וזה לעומת זה כל תכליתו של עמלק היה לעשות פירוד לבבות כמו שאמרו דורשי רשימות על הכתוב (שם יז ח) וילחם עם ישראל **ברפידים**, אותיות **פירודים**, וכדי לבטל כוחו הקהיל משה את ישראל שלא יהיו פרודים זה מזה, עכדה"ק.

והנה איתא בזוהר הק' (ח"ב קצה, ב) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו' בגין דהא בזמנא דחייביא אשתכחו (נ"א אתענשו), אינון חסידי וזכאי דמשתכחין בינייהו מתפסן בחוביהון והא אוקמוה. כגוונא דא, אלמלא ההוא ערבוביא דאתחברו בהו בישראל, לא אתענשו ישראל על עובדא דעגלא, ותא חזי מה כתיב בקדמיתא (שמות כה, ב) מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לאכללא כלא, בגין דבעא קוב"ה למעבד עובדא דמשכנא מכל סטרין במוחא וקליפא, ובגין דהוו אינון ערב רב בגווייהו, אתמר מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לאכללא לון בינייהו דישראל דאינון מוחא, וכלהו אתפקדו. לבתר סטא זינא לזיניה, ואתו אינון ערב רב ועבדו ית עגלא, וסטו אבתרייהו אינון דמיתו, וגרמו לון לישראל מותא וקטולא, אמר קוב"ה מכאן ולהלאה עובדא דמשכנא לא יהא אלא מסטרא דישראל בלחודייהו, מיד ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו', וכתיב בתריה **קחו מאתכם תרומה לה'**, מאתכם ודאי ולא כקדמיתא דכתיב **מאת כל איש אשר ידבנו לבו**. ויקהל משה וגו', מאן אתר כניש לון, אלא בגין דהוו אינון ערב רב בינייהו, אצטריך משה לאכנשא לון וליחדא לון מבינייהו. אלו דברי הזוהר הק'. ־ ונמצא עולה מדברים הללו אילולי הסתפחו הערב רב לישראל אזי אפילו אם נתגלגל המעשה לידם של ישראל לא היו נענשין מפני שלא היו ראויין לאותו מעשה, וכמו שאמרו ז"ל שכל הפורעניות באות לעולם אלא בשביל עמי הארץ שבין ישראל, והיות שביקש משה להעלות את הערב רב לכן אמר תחילה מכל אשר ידבנו לבו, אבל אחר שהיה מה שהיה אמר קחו מאתכם לבד ולא מערב רב.

והנה ממחצית השקל שאסף משה מבני ישראל נעשו האדנים שהם החזיקו את הקרשים של דפנות ההיכל וקודש קדשים, ותרומה זו היתה מאת הזכרים בלבד ולא לנקבות, והטעם הוא מפני שתרומה זו היתה לכפר על נפשותיכם מאותו המעשה, והנשים לא היה להם חלק בזה, כנאמר ויתפרקו נזמי הזהב אשר באזניהם ולא של נשותיהם, ומאידך נסמך לו מיד פרשת ועשית כיור נחושת וכנו נחושת שהם היו ממראות הצובאות מהנשים בלבד ולא מהזכרים.

ויובן הדבר יחד עם דברי רבינו בחיי פרשה זו וז"ל: **במראות הצובאות**. היו מראות אלה של נחשת קלל מוצהב מאד, והיו ראוי שיזכרם למעלה בכלל נדבת הנשים עם חח ונזם וטבעת וכומז, אבל התכשיטים ההם היו של זהב ולא רצה לערב עמהם המראות שהיו נחשת, ולכך הזכירם בפני עצמן. ועוד לטעם אחר, כי נדבת זהב נתערבה כולה במלאכת המשכן, אבל המראות נעשה מהם כלי מיוחד בפני עצמו והוא הכיור, ומן הטעם הזה דרשו רז"ל (תנחומא פקודי ט) שהיה משה רבינו מואס במראות מפני שעשיות ליצר הרע, אמר לו הקב"ה אלו חביבים לפני מן הכל שעל ידיהן העמידו הנשים צבאות רבות במצרים, ולא דרשו כן בכומז כמו שדרשו במראות, והיה לו למשה רבינו ע"ה למאוס בו ביותר, אבל הענין כי שם נתערבה כל הנדבה וכאן נעשה כלי מיוחד מן המראות, ולכך הוקשה לו למשה עד שאמר לו הקב"ה אלו חביבים מן הכל. וכבר ידעת כי הכיור הנעשה מן המראות היה לשום שלום בין איש לאשתו, שמשם היו נוטלין מים להשקות לאשה שקנא לה בעלה ונסתרה.

והחכם ר' אברהם ז"ל (האבן עזרא) פירש כי הנשים האלה שהתנדבו המראות היו פרושות וסרות מתאוות העולם והיו עובדות הש"י ונתנו מראותיהן נדבה. ומה שאמר: אשר צבאו פתח אהל מועד, כי היו בהן צבאות רבות באות בכל יום ויום פתח אהל מועד להתפלל ולשמוע, וזהו שתרגם אונקלוס: דאתיין לצלאה לתרע משכן זמנא. וענין **אהל מועד** שהביאו הנשים הנדבה ההיא אל אהל מועד שקראו משה **אהל מועד**, כענין שכתוב (שמות לג ז) ומשה יקח את האהל וקרא לו **אהל מועד**, כי אהל המשכן לא נעשה עדיין, עד כאן דברי רבינו בחיי.

עוד מובא באבן עזרא וטעם **הצובאות**, כי משפט כל הנשים להתיפות לראות פניהם בכל בקר במראות נחשת או זכוכית לתקן הפארים שעל ראשיהם, הם הנזכרים בספר ישעיה (ג כ), כי מנהג ישראל היה כמנהג ישמעאל עד היום. והנה היו בישראל נשים עובדות השם שסרו מתאות זה העולם, ונתנו מראותיהן נדבה כי אין להם צורך עוד להתיפות. רק באות יום יום אל פתח האהל מועד להתפלל ולשמוע דברי המצות. וזהו אשר צבאו פתח אהל מועד, כי היו רבות. ולא הזכיר הכתוב מדת הכיור, כאשר הזכיר מדת הכיורים שעשה שלמה (מלכים א' ז לח). רק נעשה בכל המראות שהביאו. והכן, שהוא המכונה, לעולם הוא כמדת הכיור, וכן המשפט, ובעבור שפתח אוהל מועד למזרח כמו הפנים, על כן קרא לפאת ים ירכים, וקרא הקרובים אל הפתח כתפים ככתפות איש, עכ"ל.

ואפשר לומר בזה שרואים שהקב"ה נתן המחצית השקל לתיקון וכפרה על אותו מעשה, ונודע כי **שקל** בגימטריא **נפש**, **ומחצית** הוא מלשון **שבירה** כמו **מחצת** ראש מבית רשע (חבקוק ג יג), והוא כענין שפירש כ"ק אאמו"ר זצ"ל שהראה ה' למשה כמין מטבע של אש ואמר לו כזה יתנו, שדי יהיה לפתוח בזה טמטום לבבות ישראל שיוכלו להתרומם לה'. ובזה יש לומר שלכן הקדים ה' את מעשה השבת למלאכת המשכן, כי המשכן היה עדות לכל באי עולם שריצה להם על אותו העוון ואמר למשה סלחתי כדבריך וציוה לו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם שיעשו לו מקום דירה בתחתונים.

וכן איתא בגמרא מסכת יומא (כ"א ע"ב) שבשלש רגלים פתחו את דלתי ההיכל והוציאו את המנורה והשלחן והראו לעולי רגל ראו חיבתכם לפני המקום שלחם הפנים היתה חמה כביום הלקחו, וכן המנורה היתה בו נר תמיד להראות לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל, וכן היו מגללין להם את הפרוכת וכו', וגם את הווים לעמודים עשו מעודף מחצית השקל, וכן ווי פרוכת המסך שהבדילה בין קודש וקודש הקדשים, ובזה הראה הקב"ה דוגמא שהוא שוכן בתוך בני ישראל כענין שאמרו (סוטה י"ז ע"א) איש ואשה בבית שכינה ביניהן, ולכן הוציאו את לחם הפנים לרמז

שבשעה שיש אחדות בבית ויושבים יחד ובפרט בסעודת ליל שבת קודש כשהאדם מישראל מתנהג כדבעי מתוך הכנה כראוי אז מרגישים קדושה בנויהם משעת הדלקת נרות שבת המביאה לשלום בית שהוא עדות להשראת השכינה של י' מאיש וה' מאשה, ואם ההורים מהוויים דוגמא לילדיהם שממלאים את הזמן בדברי תורה ולבד ממאכלי השבת אין מעלים על השלחן דברי מותרות של כל מיני קטניות וכיוצא באלו כדי לבלות את הזמן לריק, אלא מחדירים קדושה במאכלי השבת על ידי זה ממשיכים מקדושת לחם הפנים, ואחר כך הפרוכת שמבדיל בין קודש לקודש הקדשים שהראו לישראל שהיו פניהם איש אל אחיו, וכל זה נעשו ממחצית השקל שהביאו הזכרים, לרמז כי בדוגמא שלו תלוי חינוך הבית, ואם יש מסך מבדיל אין רואים היחוד של איש ואשה בבית שכינה בבית, ואילו במקדש הניפו את המסך [המבדיל] להורות שאם יש אחדות בין הכלל אז יש השראת השכינה וד"ל, ולצורך זה הקהיל משה בשבת דייקא את כל עדת בני ישראל להורות להם שקדושת שבת הוא גדולה כל כך שנשארת קביעא וקיימא לדורות עולם, ובחינה זו עומדת למעלה ממלאכת המשכן, כי האדם שמקדש את השבת קודש בזה הוא בונה את בית המקדש שלו, ואילולי השבת אין שום מקדש.

ונמצא עולה כי הקירות החיצוניים של המשכן עמדו על האדנים שהם היו יסודות המשכן העדות שבאו מנדבות הזכרים, ומאידך חלק השני שנסמך לו כאן בפרשה הוא פרשת הכיור וכנו המורה על הטהרה של בנות ישראל ממראות הצובאות אשר מהם צבאו נשמות השבטי י' הק', ואחר כך כשנבטו ונתגדלו לנערי בני ישראל הלכו לחדרים וישיבות הק', והבנות גדלו בבית מתוך צניעות שראו אצל אמותיהן, וככה נמשכו יעקב חבל נחלתו בכל דור ודור, ושורש כל זה נמשך מאשר שמרו את שבתותי כראוי כנ"ל. - וזה שהיה מרגלא בפומיה של אאמו"ר זצוקללה"ה לחזור על מאמרם ז"ל ושכנתי בתוכם שהוא בתוכם ממש, וקדושת הבית נעשה באמצעות השבת שישראל מקדשין אותה.

יעזור השי"ת בזכות שבת קודש וזכות צבאות צעירי הצאן קדשים שהם העתיד של הכלל ישראל העמלים והוגים בתורה הק' לילות כימים ומאותיות תורתם יבנה אדני בית המקדש השלישי, ומטהרת הבית של נשים הצדקניות שבזכותן נגאלו ישראל ממצרים, וכן מהן תצמח הפדות לישראל, ונזכה לכפר על נפשותינו במהרה בימינו אמן.

בשוה"ט נערכה שמחת השלום זכר להולדת הבן להרה"ח ר' משה חיים קרימלובסקי שליט"א מביתר, והולדת הבן להרה"ח ר' יעקב בנעט שליט"א מעיה"ק ירושלים, רבינו שליט"א בירך את בעלי השמחות ואת הסבים הרה"ח ר' אברהם בנעט שליט"א והרה"ח ר' ישעיה פולק שליט"א, ופתח בניגון קה ריבון עלם וכו'. בסוף השוה"ט הוסיף רבינו את הניגון צמאה נפשי לאלקים בניגון יעלה תחנונינו מכ"ק מרן רביה"ק זיעועכי"א, ולאחר מכן פתחו בניגון זכור אהבת קדומים וכו'. אחר הרקידה הוסיף רבינו שליט"א את הניגון אור פניך עלינו אדון נשא מכ"ק מרן רביה"ק זיעועכי"א לכבוד שבת שקלים, אין לתאר את ההתרוממות וההתעלות שהורגש ברגעים נעלים אלו, ולאחר מכן הוסיף רבינו את הניגון שושנת יעקב, ובירך את הקהל בברכת א גוטן שבת ונכנס לחדרו.

ביום שב"ק עבר רבינו שליט"א לפני התיבה לתפילת שוכן עד, וקרא בקריאת התורה את פרשת שקלים, ולאחר מכן עבר לפני התיבה לתפילת מוסף, ובחזרת הש"ץ בכל ברכה ניגן רבינו ניגון מיוחד בתיבות אור פניך עלינו אדון נשא, ובקאפיטל האחרון את ניגון אור פניך מכ"ק מרן רביה"ק זיעועכי"א. - אחר התפילה ערך רבינו שליט"א את הקידושא רבה בהיכל החדר שני, וזה תוכן דברות קדשו:

ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה וגו' ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש ויכלא העם מהביא והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אותה והותר.

הנה הזכרנו בליל שב"ק מדברי הזוהר הק' שקודם החטא לקחו תרומה מכל איש אשר ידבנו לבו, מפני שביקש משה לזכך ולהעלות גם את הערב רב, ואחר כך נוכח לראות שאנשים הללו ירודים במדריגתם ולא להם ולנו לבנות בית לאלקינו, ואז אמר קחו מאתכם תרומה לה'.

ועל פי זה מבואר הכתוב כי על כן לא נזכר כאן תואר עם, אלא **איש ואשה**, והעבירו קול במחנה איש ואשה אל יעשו עוד וגו' ויכלא **העם** מהביא, ואילו בני העליה המכונים איש ואשה ביקשו להמשיך עוד, עד והמלאכה היתה דים לעשות אותם **והותר**.

*

והנה רש"י הק' פירש את הפסוק **והותר**, כמו והכבד את לבו, והכות את מואב. - ונפלא מבינתי להבין מה שייכות פסוקים אלו אל והותר.

אלא ביאור הענין הוא על פי מה שפירש כ"ק אאמו"ר זצוק"ל בפסוק (שמות יח א) וישמע יתרו וגו', ופירש רש"י שבעה שמות נקראו לו, ואחד מהם יתר שיתר פרשה אחת בתורה ואתה תחזה, והקשה הוא ז"ל הרי אמרו רז"ל כי כל יתר כניטל דמי, והיה יותר ראוי ליקרא יוסף שהוסיף פרשה אחת בתורה. ודיבר בקדשו כי לפעמים יש מישהוא שתופס בידו איזה פרומקייט ואינו יודע להבחין בין העיקר והטפל, והנה יתרו בא אל משה אחר שגרשו אותו משום שפירש מעבודה זרה, ועם כל זה לא הגיע עדיין לירד לסוף דעתו של משה אשר ישב ושפט את העם מן הבוקר עד הערב, כי משה רבינו ירד זה עתה מהר סיני ושני לחות השניות בידו מתוך שקרן אור פניו עד אשר ויראו מגשת אליו, ובאותו יום הקהיל אליו את כל **עדת** אותיות **דעת** בני ישראל כמו שהזכרנו בליל שב"ק מהתפארת שלמה. ומאידך חותנו יתרו עד כמה שעמד רחוק ממנו אלפי אלפים מדריגות, היה עליו להבין שכל הנהגתו אינו גשמי בשכל אנושי כלל, אלא רוחני ושמיימי, ואיך הרהיב לומר לו לא טוב הדבר אשר אתה עושה וגו' נבול נבול גם אתה גם כל העם וגו' לא תוכל

עשוהו לבדך, וכי לא ראה שהעם נתרומם בדעתם, ולכן לא נלאו לעמוד עליו כל היום מן הבוקר עד הערב ללמוד ממנו אורחות חיים ולרומם את עצמם. אבל על ידי קושיותיו השפיע בו רבב מסויים אשר מזה נתרשלו ידיו של משה, והיה נאלץ ליקח אנשי חיל וכו', וידוע מה שאמרו חז"ל שלא מצא משה את כל מה שמנה יתרו, והוא מפני שכבר נמצאו פרומע אידן שימציאו חומרות בכל דבר, וגם מזה יעשו עסקים טובים, וגם נמצאו כאלו שישבו מעוטרים בטלית ותפילין, ואנשים "נבונים" וכדומה, אבל שונאי בצע לא נמצאו, וד"ל.

ועל פי זה יבואר אומרו **ויכלא העם מהביא**, ובהיות שהעם הביאו לכן **והמלאכה היתה דים לעשות אותה**, ולבד מזה **והותר** שנשאר שיעור **מותר** להניח בצד, ומאידך מצינו שעשו את הכיור ואת כנו במראות הצובאות אשר צבאו בני ישראל, ומדוע לא לקחו מן הנותר, אלא בהיות כי המראות הצובאות היה לשם שמים, לכן בחר בו השי"ת, ומאידך גבי נדבת העם שהיו בהם כוונות אחרות של עצמיות ואהבת ממון וכבוד וכדו', זה נשאר למותר ולא בחר בו השי"ת.

יעזור השי"ת שנוכל להיות נאה דורש ונאה מקיים, ויתן בנו דעת שנוכל לכוין אי פעם בחיינו בלתי לה' לבדו, כידוע המעשה מהרה"ק רבי יוסף מיאמפלי זיע"א שנחלה פעם מאוד עד שתקיף ליה עלמא ודנו אותו בשמים ושאלו אותו במה גדול כוחך וענה בתפלה, ואמרו לו שיעמוד ויתפלל ובא מלאך אחד ונשף את תפלתו ולא נשאר ממנו כי אם אתא קלילא של ה', ואם נוכל לשער גדולתו של רבי יוסף ששמעתי מדודי האדמו"ר מזוועהיל זצ"ל בשם הרה"ק רבי שלמק'ה מזוועהיל זיע"א שמדת האמת שלו היתה מופלאה ולא אבה מעודו לשמוע שום רעה על אדם מישראל, ובמדה זו היה גדול מאביו המגיד מזאלטשוב זיע"א, שפעם אחת ביקש לאסור שחיטתו של השוחט דמתא משום שרינו אחריו, אבל רבי יוסף המשיך לאכול משחיטתו, ושאלו אביו היתכן שאינך מקיים את האיסור, וענה לו איני יודע עליו שום חסרון מדוע יש לאסור שחיטתו. ואמר לו אביו שמע ואגידה לך, ואז הסה אותו רבי יוסף ואמר טאטע טאטע הנני מוכן מרגע זה להפסיק לאכול מהשחיטה, אך זאת האחת אבקשך שלא תספר לי את הסיבה כי איני רוצה לשמוע סרה על אדם מישראל, ועם כל זה נשף המלאך את תפלתו ולא נשאר אלא אות ה'. ומסופר מרבי משה לייב מסאסוב זיע"א שאמר שאילו היה יודע שיעלה למעלה לשמים עם שמונה עשרה אחת שכיוון בה כהוגן, לא היה דואג. ומצינו בגמרא (ברכות כ, א) שרבי יהודה שלף חד מסנאיה אתי מיטרא, ואמרו בגמרא שרב יהודה היה מתפלל אחד לשלשים יום, ובמסכת שבת (קיח, ב) אמר רב יהודה תיתי לי דקיימית עיון תפלה, ונראה מכל זה דלאו מילתא זוטרתא היא לכוון כולו לה', וצדיקים העידו על הרה"ק רבי מרדכי מנישחיז זיע"א מרדכי בן גיטל בלתי לה' לבדו, וזכות מסירות נפשו של אותו יאיר עלינו שיהיה לנו פעם מחשבה וכוונה אמיתית לשם ה' ללא שום חיצוניות ויושפע עלינו ועל כל ישראל שמחה של קדושה בחודש זה אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

בסעודת רעוא דרעוין אחר הלעכטיגע פיש סיפר רבינו שליט"א סיפורי צדיקים, וזה תוכן שיחת קדשו:

היום היה היאצ"ט של רבי גרשון מקיטוב זיע"א, והשבוע יחול היאצ"ט של בעל אשל אברהם, והרה"ק רבי שלמה מרדאמסק זיע"א שזכרנו אתמול משמו בספרו הק' תפארת שלמה בפסוק ויקהל משה את כל **עדת** אותיות **דעת** בני ישראל כדי להשפיע עליהם מדעתו הקדושה.

*

הרה"ק רבי גרשון מקיטוב אחר שנעשה גיסו של הבעש"ט הק' זיע"א היה בתחילה מתנגד גדול עליו כיון שנהג להצניע את מעשיו בהסתר, וזה הטריד מאוד את הרבי גרשון שהוא היה "בעל בעמיו" בעיר בראד, והפציר מאוד באחותו שתדרוש ממנו ג"פ, והיא סירבה בכל תוקף, ובמשך הימים התחיל להבחין בו שתוכו אינו כברו, וכאשר התחקה אחריו נתגלה לו לאט לאט מהותו של הבעש"ט הק', עד שנתבטל לפניו כעבדא קמיה מאריה.

*

בימיו של רבי גרשון מקיטוב אסר המרא דאתרא את אשת הראש הקהל על בעלה. והוא היה גבר אלים ולא שת לבו לציית לפסקו של המארי דאתרא, [ומסתמא נתקיים אצלו מה שאמרו ז"ל שאשה אינה יוצאת מן הדת עד שאינה רואה את בעלה לדוגמא], ולא עוד אלא שמחמתו שבערה בו הלך להלשין נגדו אצל שלטונות המדינה, וביקש שיוציאו צו כי מי שירנן אחריה, יתחייב לשלם שני מאות ריינישׁ, ומי שלא יהיה לו מהיכן לשלם, ייסרו אותו במלקות. ובאותו תקופה התגוררו בבראד הנודע ביהודה, והמאיר נתיבים, ורבי גרשון מקיטוב, ושלשתם הוציאו כתב חתום שהיא אסורה לבעלה. והנודע ביהודה היה בעל אמצעים לכן שילם הקנס ונפטר ממלקות, והמאיר נתיבים היה עני וקשרוהו אל עמוד והלקוהו. וכשרצו לכפות את רבי גרשון כדי להלקותו, הבחין בפירצה שיש בגדר ונמלט משם עד שהגיע למעזבוז אל גיסו הבעש"ט הק' אשר המתין עליו כבר וקיבלו בסבר פנים יפות, ואמר לו כי שלש אלו שקידשו שם שמים ברבים יעלו לגדולה, וכן היה שהנודע ביהודה נתקבל לרב בפארג, והמאיר נתיבים באוסטרא, ורבי גרשון נתמנה לנשיא ארץ ישראל לכל דבר שבקדושה, ואכן כשעלה לארץ ישראל מינוהו האשכנזים לנשיא א"י.

*

בעת שהתגורר רבי גרשון בירושלים ישב בכולל למקובלים שער השמים וראש הישיבה היה רבי שלום שרעבי זצוק"ל, ופעם היתה שנת בצורת ורבי שלום שרעבי שם עליו עינו ושלחו לירד לפני התיבה, ורבי גרשון הראה לו שהוא צרוד מאוד, ובלית ברירה שלח אדם אחר במקומו, ולפתע שם לבו שהוא אינו צרוד והבין שבעצם ביקש להתחמק מלהתפלל לפני העמוד, ואז סילק הבעל תפלה השני והחזיר אותו במקומו, ושאלו הרש"ש מפני מה מיאן מתחילה לרדת לפני התיבה, וענה שבתחילת התפלה ראה שנפתחו כל השערים ועתיד לרדת גשם במשך כמה ימים רצופות, והיות שלא רצה שיהיה שטפון לכן שלח בעל תפלה אחר במקומו.

*

כאשר נתקבל התפארת שלמה לרב ברדאמסק היה עוד אברך צעיר לימים, והיה נוסע להרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זיע"א לחג השבועות, והרה"ק מצאנז שלח לומר לו שהוא יגש לתפלת שחרית, והתפארת שלמה ענה דהיות שהוא בא מפולין וישנם שינויים בסדר היוצרות, ולכן אינו יודע באיזה אופן יתפלל, ולפיכך לא יוכל להתפלל לפני העמוד, ושלח אליו הרה"ק מצאנז בחזרה "יוצרות אהער יוצרות אהין" דער יונגערמאן זאל צו גיין להתפלל שחרית.

*

התפארת שלמה היה עושה עסק גדול בכ"א אדר הילולת הרה"ק ר"ר אלימלך זיע"א, והיות שהוא היה כהן ולא היה יכול ליגש אל הציון הק', והכינו לו כסא ושלחן עם מפה במרחק מה מהציון, והיה יושב שם שעות על גבי שעות ועוסק בתורה, והשפיע ישועות גדולות למי שפנו אליו.

*

יעזור השי"ת שזכות כל הצדיקים שמזכירים אותם ומספרים בשבחם יגן עלינו שיושפע כל טוב, ונוכל לעבור את ימי הפורים אשר יתוסף לנו קדושה וטהרה, וח"ו לא יכשלו הבחורים והילדים ביום גדול ונשגב כזה בדברים שאינם הגונים, אשר הס"מ אורב לכל נפש מישראל, וצריכים לכך משנה זהירות, ואילו היינו משיגים תוקף קדושת היום הקדוש הזה, לא היו יכולים להכילו, וניוושע בישועות ונחמות ועינם של העניים כלים על קריאת המגילה והימים האלו נזכרים ונעשים שיהיה שכל ודעת כדת מה לעשות, ונזכה לגאולה וישועה במהרה בימינו אמן.

בס"ד

פורים תשע"ו

קופה של צדקה "חיים וחסד" ע"ש רבינו הקוה"ט זי"ע

שע"י ק"ק 'שומרי אמונים' - בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עיניהם של עניים נשואות למקרא מגילה!!!

ביום הגדול יום הפורים

זכור! את חבריך וידידיך האביונים שיהיה נסוך על פניהם אור הפורים והעבר את המתנות לאביונים שלך לעסקנים שיחלקו זאת בו ביום לאביונים הגונים מאנ"ש.

כל התורם 100 ש"ח

יכנס ל'קוויטל המיוחד'

שיכניסו עסקני הקופה לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שיעתיר על כל שם ושם בפרטות ביום הפורים המסוגל לישועות גדולות מאוד.

כמו"כ יוזכר שמכם בל"נ ביום הפורים ע"י שליח מיוחד על קברו של רביה"ק זיע"א שעל שמו הוקמה קופה זו.

כל השמות שיגיעו עד השעה 2:00 בצהרים יוכנסו לקוויטל המיוחד אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גש לעסקני הקופה שיעבירו את המתנות לאביונים שלכם לעניים מאנ"ש בו ביום

הרה"ח משה פנחס ווירצברגר | הרה"ח אהרן רוט | או בפל' 052-7183618

ניתן לתרום ג"כ בכרטיס אשראי בעמדה החדשה שהותקנה בביהמ"ד הגדול

זכות הכנסת אור החג לבית ידידך וחבריך ביום הפורים תעמוד לך להתברך בחיי אריכי, מזוני רוויחי וסייעתא דשמיא בכל העניינים

מערכת חצר אמונים

ברכת מזל טוב מעומק הלב לאנ"ש היקרים שהשמחה במעונם

הגאון רבי מרדכי אזרי אנגלמן שליט"א

להיכנס בנו לעול תו"מ

...

השי"ת יעזור שתזכו לראות דורות ישרים מבורכים מכל יוצ"ח ותזכו לחנך אותם בדרך התורה והחסידות כשאיפתם של רבותינו הק' לתפארת בית שומרי אמונים

בברכה

המערכת

© כל הזכויות שמורות

למערכת חצר אמונים

שע"י התאחדות האברכים דחסידי שומרי אמונים ת.ד. 5460 ב"ב

לתרומות והנצחות ולעדכונים על שמחות וכדו' 058-3291146

בית המדרש דחסידי שומרי אמונים

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

ערש"ק פרשת ויקרא תשע"ו

קריאת פרשת זכור

בשעה 11:15 (משוער)

בברכת א פרייליכן פורים

און האט'ס געפוילט אלעס גוט

הגבאים

רח' שפת אמת 4 בני ברק

בית המדרש דחסידי שומרי אמונים

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

ערש"ק פרשת ויקרא תשע"ו

הודעה חשובה

כל המעוניין להעמיד יין

בשוה"ט ביום הפורים

נא לפנות בהקדם

להר"ר **אברהם מרדכי פולק**

הי"ו

מחיר העמדת יין 20 ש"ח

2 בקבוקים ב-30 ש"ח

בברכת א פרייליכן פורים

און האט'ס געפוילט אלעס גוט

הגבאים

רח' שפת אמת 4 בני ברק

בית המדרש דחסידי שומרי אמונים

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

זמני התפילות לימי הפורים הבעל"ט

מנחה מחצית השקל	5:10	
מעריב	6:20	
מגילה ליל פורים	7:00	
תהילים	7:00	
תפילת שחרית	7:30	
מגילה יום פורים	9:15	(משוער)
תפילת מנחה	4:30	

בברכת א פרייליכן פורים

און האט'ס געפוילט אלעס גוט

הגבאים

רח' שפת אמת 4 בני ברק

בית המדרש דחסידי שומרי אמונים

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד

זמן קבלת קהל וקויטלעך

בקודש פנימה ביום הפורים

בשעה 2:30.

שלחן הטהור ומשתה היין

בשעה 8:00.

בברכת א פרייליכן פורים

און האט'ס געפוילט אלעס גוט

הגבאים

רח' שפת אמת 4 בני ברק